

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 8 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ประกอบด้วย การรู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและความเชื่ออำนาจในตน-นอกตน

ส่วนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของการสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากร การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารและการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน

ส่วนที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานที่มีเพศ ต่างกัน โดยการทดสอบค่าที่ (t test) สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษา อายุ อายุงานและกลุ่มงานแตกต่างกันทดสอบโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffé

ส่วนที่ 6 การหาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กับตัวแปรด้านปัจจัยควบคุมภายในตนเอง โดยรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation)

ส่วนที่ 7 การหาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กับตัวแปรด้านการสนับสนุนทางสังคม

โดยรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation)

ส่วนที่ 8 การหาตัวแปรทำนายและเปอร์เซ็นต์ทำนายพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยมีปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้านกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้านเป็นตัวแปรทำนาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยใช้เทคนิค Forward

เพื่อความสะดวกและความกะทัดรัดในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญที่กำหนด
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	หมายถึง	องศาอิสระ (degree of freedom)
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t test
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน One-way ANOVA
Sig	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญของการทดสอบ
R	หมายถึง	ค่าที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
SC	หมายถึง	การรู้จักควบคุมตนเอง
SE	หมายถึง	การยอมรับนับถือตนเอง
LC	หมายถึง	ความเชื่ออำนาจควบคุมในตน-นอกตน
SS	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม
SS1	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
SS2	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากร
SS3	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร
SS4	หมายถึง	การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน
CE	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยรวม

CE1	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษา ภาพลักษณ์ที่ดีงามของสถาบัน
CE2	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดีงาม
CE3	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
CE4	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการ ปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาค เที่ยงธรรมและให้เกียรติ
CE5	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการ ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งแตกแยกเสียหาย แก่สถาบันและ ขบวนการพัฒนา
CE6	หมายถึง	การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านความ รับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา
อายุ อายุงาน กลุ่มงาน ซึ่งแสดงผลในตาราง 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไป

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	97	56.7
หญิง	74	43.3
รวม	171	100.0
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	2.3
ปริญญาตรี	115	67.3
สูงกว่าปริญญาตรี	52	30.4
รวม	171	100.0
3. อายุ		
20-30 ปี	36	21.1
31-40 ปี	94	55.0
41-50 ปี	30	17.5
51-60 ปี	11	6.4
รวม	171	100.0
4. อายุงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	6	3.5
1-3 ปี	45	26.3
4-6 ปี	43	25.1
7-9 ปี	51	29.8
10 ปีขึ้นไป	26	15.2
รวม	171	100.0
5. กลุ่มงาน		
พื้นที่	41	24.0
สนับสนุนพื้นที่	58	33.9
บริหาร	72	42.1
รวม	171	100.0

จากตาราง 2 พบว่า ลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 171 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าชาย ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อาศัยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 7-9 ปี ปฏิบัติงานอยู่ในกลุ่มงานบริหาร

ส่วนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยควบคุมภายในตนเอง

การวิเคราะห์ปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 3

ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยควบคุมภายในตนเอง

ตัวแปร	จำนวน ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย (เมื่อเทียบกับ คะแนนเกณฑ์)
การรู้จักควบคุมตนเอง	12	4.22	0.41	สูง
การยอมรับนับถือตนเอง	16	4.14	0.45	สูง
ความเชื่ออำนาจในตน	9	4.39	0.36	สูง
ปัจจัยควบคุมภายในตนเอง โดยรวม	37	4.25	0.36	สูง

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และรายด้านมีค่าเฉลี่ยสูงทุกด้านเช่นกันเรียงลำดับดังนี้ ความเชื่ออำนาจในตน การรู้จักควบคุมตนเอง และการยอมรับนับถือตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.22 และ 4.14 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของการสนับสนุนทางสังคม

การวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 4

ค่าสถิติพื้นฐานของการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปร	จำนวน ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย (เมื่อเทียบกับ คะแนนเกณฑ์)
การสนับสนุนทางสังคม ด้านอารมณ์	8	4.15	0.53	สูง
การสนับสนุนทางสังคม ด้านทรัพยากร	6	3.95	0.41	สูง
การสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร	10	4.04	0.49	สูง
การสนับสนุนทางสังคม ด้านการประเมิน	9	4.02	0.46	สูง
การสนับสนุนทางสังคม โดยรวม	33	4.04	0.41	สูง

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และรายด้านมีค่าเฉลี่ยสูงทุกด้านเช่นกันเรียงลำดับดังนี้ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมิน โดยด้านทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด การสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.04, 4.02 และ 3.95 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน

การวิเคราะห์การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 5

ค่าสถิติพื้นฐานของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน

ตัวแปร	จำนวน ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย (เมื่อเทียบกับ คะแนนเกณฑ์)
1. การรักษาภาพลักษณ์ที่ดีงาม ของสถาบัน	9	4.73	0.36	สูง
2. การปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม อันดีงาม	8	4.60	0.44	สูง
3. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์ สุจริต	9	4.72	0.34	สูง
4. การปฏิบัติหน้าที่ต่อ กลุ่มเป้าหมาย ด้วยความ เสมอภาค เท่าเทียม และ ให้เกียรติ	6	4.64	0.45	สูง
5. การไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง แตกแยกเสียหายแก่สถาบัน และขบวนการพัฒนา	11	4.58	0.41	สูง
6. ความรับผิดชอบและปฏิบัติ ตามข้อตกลงร่วมกัน	9	4.56	0.43	สูง
การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ ผู้ปฏิบัติงาน โดยรวม	52	4.63	0.34	สูง

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ย อยู่ระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับเป็นรายชื่อ คือ การรักษาภาพลักษณ์ที่ดึงดูดใจของ สถาบัน การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต การปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาค เทียงธรรมและให้เกียรติ การปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม การไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา ข้อสุดท้ายคือ ความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, 4.72, 4.64, 4.60, 4.58 และ 4.56 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตาราง 6

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>
หญิง	97	4.72	0.33	169	3.928*
ชาย	74	4.53	0.32		

*p < .05

จากตาราง 6 พบว่าผู้ปฏิบัติงานทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานในระดับสูง ($\bar{X}$ = 4.72 และ 4.53) เพศหญิงและเพศชายมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.1

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตาราง 7

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	4.21	0.50	6.05	.003*
ปริญญาตรี	115	4.61	0.32		
สูงกว่าปริญญาตรี	52	4.73	0.34		

* $p < .05$

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานในระดับสูง ($\bar{X} = 4.21, 4.61$ และ 4.73) โดยผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.2

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันรายคู่ ได้ผลตามตาราง 8

ตาราง 8

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		4.21	4.61	4.73
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.21		0.40	0.52*
ปริญญาตรี	4.61			0.12
สูงกว่าปริญญาตรี	4.73			

* $p < .05$

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.73, 4.21$) ตามลำดับ ส่วนผู้ปฏิบัติงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีพบว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตาราง 9

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
20-30 ปี	36	4.62	0.33	4.05	.008*
31-40 ปี	94	4.58	0.34		
41-50 ปี	30	4.73	0.32		
51-60 ปี	11	4.90	0.16		

* $p < .05$

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานในระดับสูง ($\bar{X} = 4.90$ ถึง 4.58) โดยผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.3

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกันรายคู่ ได้ผลตามตาราง 10

ตาราง 10

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกันรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

อายุ	$\bar{X}$	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		4.62	4.58	4.73	4.90
20-30 ปี	4.62		0.04	0.11	0.28
31-40 ปี	4.58			0.15	0.32*
41-50 ปี	4.73				0.17
51-60 ปี	4.90				

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.90, 4.58$) ตามลำดับ นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตาราง 11

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตาม
อายุงาน

อายุงาน	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ต่ำกว่า 1 ปี	6	4.42	0.51	3.72	.006*
1-3 ปี	45	4.59	0.32		
4-6 ปี	43	4.56	0.33		
7-9 ปี	51	4.68	0.33		
10 ปีขึ้นไป	26	4.82	0.26		

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงานต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในระดับสูง ($\bar{X} = 4.82$ ถึง 4.42) โดยผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงานต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1.4

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีอายุงานต่างกันรายคู่ ได้ผลตามตาราง 12

ตาราง 12

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีอายุงานแตกต่างกันรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

อายุงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	7-9 ปี	10 ปี ขึ้นไป
		4.42	4.59	4.56	4.68	4.82
ต่ำกว่า 1 ปี	4.42		0.17	0.14	0.26	0.40
1-3 ปี	4.59			0.03	0.09	0.23
4-6 ปี	4.56				0.12	0.26*
7-9 ปี	4.68					0.14
10 ปีขึ้นไป	4.82					

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงาน 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงาน 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.82, 4.56$) ตามลำดับ นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านกลุ่มงานต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตาราง 13

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามกลุ่มงาน

กลุ่มงาน	n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
พื้นที่	41	4.60	0.31	15.07	.000*
สนับสนุนพื้นที่	58	4.48	0.34		
บริหาร	72	4.78	0.29		

* $p < .05$

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในกลุ่มงานต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานในระดับสูง ($\bar{X} = 4.78, 4.60$ และ 4.48) โดยผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในกลุ่มงานต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 1.5

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีกลุ่มงานแตกต่างกันรายคู่ ได้ผลตามตาราง 14

ตาราง 14

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานระหว่างกลุ่มที่มีกลุ่มงานแตกต่างกันรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

กลุ่มงาน	$\bar{X}$	พื้นที่	สนับสนุนพื้นที่	บริหาร
		4.60	4.48	4.78
พื้นที่	4.60		0.12	0.18*
สนับสนุนพื้นที่	4.48			0.30*
บริหาร	4.78			

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในกลุ่มงานบริหารมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานในกลุ่มงานพื้นที่และสนับสนุนพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.78, 4.60, 4.48$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 การหาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน กับตัวแปรด้านปัจจัยควบคุมภายในตนเอง

ผู้วิจัยใช้ตัวแปรปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและความเชื่ออำนาจควบคุมภายในมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ผลปรากฏดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและความเชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน

ตาราง 15

ค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและความเชื่ออำนาจในตนกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปร	CE	CE1	CE2	CE3	CE4	CE5	CE6
SC	.703**	.487**	.674**	.432**	.535**	.650**	.667**
SE	.659**	.481**	.618**	.412**	.447**	.623**	.633**
LC	.485**	.557**	.430**	.448**	.411**	.278**	.371**

** $p < .01$

SC = การรู้จักควบคุมตนเอง

SE = การยอมรับนับถือตนเอง

LC = ความเชื่ออำนาจในตน

CE = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยรวม

CE1 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีงาม

CE2 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม
จริยธรรมอันดีงาม

CE3 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต

CE4 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อ
กลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาคเที่ยงธรรมและให้เกียรติ

CE5 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง
แตกแยกเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา

CE6 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อและ
ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรู้จักควบคุมตนเอง
การยอมรับนับถือตนเองและความเชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ
ปฏิบัติ-ตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ค่า Significant เท่ากับ .00 โดยการรู้จักควบคุมตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
= 0.703 การยอมรับนับถือตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.659 และความเชื่อ
อำนาจในตนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.485

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีงามของ
สถาบันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
0.01 โดยสัมพันธ์กับความเชื่ออำนาจในตนมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
= 0.557

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม
จริยธรรมอันดีงามมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและ
รายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์กับการรู้จักควบคุมตนเองมากที่สุด
มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.674

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและ

รายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์กับความเชื่ออำนาจในตนมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.448

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาค เทียงธรรมและให้เกียรติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์กับการรู้จักควบคุมตนเองมากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.535

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งแตกแยก เสียหายต่อสถาบันและขบวนการพัฒนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์กับการรู้จักควบคุมตนเองมากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.650

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธ์กับการรู้จักควบคุมตนเองมากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.667

สรุป การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานทั้ง 6 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยควบคุมภายในตนเองโดยรวมและรายด้านซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 2 โดยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีงามด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมจริยธรรมอันดีงาม ด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาคเทียงธรรมและให้เกียรติ ด้านไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งแตกแยกเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา และด้านความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์กับการรู้จักควบคุมตนเองมากที่สุด ส่วนด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์กับความเชื่ออำนาจในตนมากที่สุด

ส่วนที่ 7 การหาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน กับตัวแปรด้านการสนับสนุนทางสังคม

ผู้วิจัยใช้ตัวแปรด้านการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร ด้านข้อมูลข่าวสารและด้านการประเมินมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ผลปรากฏดังนี้

สมมติฐานที่ 3 การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร ด้านข้อมูลข่าวสารและด้านการประเมิน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน

ตาราง 16

ค่าสหสัมพันธ์ของการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน กับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปร	CE	CE1	CE2	CE3	CE4	CE5	CE6
SS	.582**	.487**	.598**	.385**	.488**	.476**	.475**
SS1	.568**	.439**	.568**	.375**	.409**	.511**	.496**
SS2	.373**	.391**	.348**	.257**	.405**	.254**	.263**
SS3	.511**	.451**	.534**	.335**	.391**	.416**	.418**
SS4	.515**	.389**	.554**	.339**	.475**	.412**	.417**

* $p < .01$

SS = การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม

SS1 = การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์

SS2 = การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากร

SS3 = การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร

SS4 = การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน

CE = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยรวม

CE1 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดูงาม

CE2 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม

จริยธรรมอันดีงาม

CE3 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ความซื่อสัตย์สุจริต

CE4 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อ

กลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาคเที่ยงธรรมและให้เกียรติ

CE5 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง

แตกแยกเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา

CE6 = การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบและ

ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้านกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานพบว่า การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด = 0.568 การสนับสนุนทางสังคมด้านทรัพยากรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.373 การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.511 การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.515

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดูงามของสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.451

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.568

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.375

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาคเที่ยงธรรมและให้เกียรติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.475

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง แยกแยกเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.511

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มากที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = 0.496

สรุป การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานทั้ง 6 ประการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 3 โดยการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม ด้านการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้านไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง แยกแยกเสียหายแก่สถาบันและขบวนการพัฒนา ด้านความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน มีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคม

ด้านอารมณ์มากที่สุด ส่วนการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณด้านการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีงาม มีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารมากที่สุด และการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณด้านการปฏิบัติหน้าที่ต่อกลุ่มเป้าหมายด้วยความเสมอภาคเที่ยงธรรมและให้เกียรติมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินมากที่สุด

ส่วนที่ 8 การหาตัวแปรทำนายและเปอร์เซ็นต์ทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานโดยมีปัจจัยควบคุมภายในตนเอง โดยรวมและรายด้าน

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยควบคุมภายในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน สามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานได้อย่างน้อย 1 ตัวแปร

ตาราง 17

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อหาตัวแปรและเปอร์เซ็นต์ทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน โดยมีตัวแปรทำนาย คือ ปัจจัยควบคุมภายในตนเองและการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	Adjusted R ²	F	Sig
การรู้จักควบคุมตนเอง	.703	.494	.491	164.96	.000*
การยอมรับนับถือตนเอง	.720	.518	.512	90.19	.000*

* $p < 0.05$

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า การรู้จักควบคุมตนเอง สามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน ได้ร้อยละ 49.4 และการยอมรับนับถือตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 51.8 โดยทั้ง 2 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สรุป จากปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเอง ความเชื่ออำนาจในตนและการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ด้านทรัพยากร ด้านข้อมูลข่าวสารและด้านการประเมิน พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน ได้ คือ การรู้จักควบคุมตนเองและการยอมรับนับถือตนเอง

ตาราง 18

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.1 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.2 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.3 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.4 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุงานต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 18 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.5 ผู้ปฏิบัติงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน กลุ่มงานต่างกันมีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ ผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยควบคุมภายในตนเอง ได้แก่ การ รู้จักควบคุมตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและความ เชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและ รายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตนตาม จรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยควบคุมภายในตนเองและการ สนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้านสามารถ ทำนายพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างน้อย 1 ตัวแปร	เป็นไปตามสมมติฐาน

